

GEMEENTEBLAD VAN HELMOND

Jaar : 2006 Nummer: 3

Besluit : B & W 11 januari 2006

BELEIDSREGELS WET VOORZIENINGEN GEHANDICAPTEN (WVG)

Richtlijn 01.05-001 Inkomen waarbij auto algemeen gebruikelijk is

In deze richtlijn wordt aangegeven vanaf welk inkomen een auto op grond van de verordening als algemeen gebruikelijk wordt aangemerkt.

Juridische grondslag

[Artikel 2 WVG](#), [artikel 3 WVG](#) en [artikel 5 WVG](#)

Invulling richtlijn:

Op grond van artikel 3:2 lid 7 van de WVG-verordening en artikel 2 lid 5 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond geldt dat een auto algemeen gebruikelijk is vanaf een inkomen dat (na aftrek van een forfaitaire vrijlating van € 102,00 per maand) gelijk is aan 1,5 maal het norminkomen. Dit betekent dat een gehandicapte met een dergelijk inkomen geacht wordt zelf zijn vervoerskosten te kunnen betalen. Hij komt nog slechts voor een beperkt aantal vervoersvoorzieningen in aanmerking. Zie voor de hoogte van het norminkomen paragraaf 1.7 onderdeel 9.

Richtlijn 01.07-001 Eigen bijdragen

In deze richtlijn wordt aangegeven hoe het gemeentelijk beleid inzake eigen bijdragen luidt.

Juridische grondslag

[Artikel 6 WVG](#) en de [artikelen 3, 4](#) en [5](#) van de Regeling financiële tegemoetkomingen en eigen bijdragen

Invulling richtlijn:

Woonvoorzieningen:

De eigen bijdrage voor woonvoorzieningen van niet-bouwkundige en niet-woontechnische aard bedraagt (€ 45,00 per kalenderjaar bij inkomens die (na aftrek van een forfaitaire vrijlating van € 102,00 per maand) hoger zijn dan 1,5 maal het norminkomen. Zie artikel 2 lid 5 en artikel 4 lid 3 onder b van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond (zie gemeentelijke bijlage G.2).

Vervoersvoorzieningen:

eigen bijdragen op basis van Openbaar Vervoer tarief bij bijvoorbeeld CVV met uitzondering van vervoersvoorzieningen in natura.

Rolstoelen:

Geen eigen bijdragen.

Richtlijn 01.07-002 Eigen betalingen

In deze richtlijn wordt aangegeven hoe het gemeentelijk beleid inzake eigen betalingen luidt.

Juridische grondslag

[Artikel 5 lid 2 WVG](#) en de artikelen [2](#), [3](#) en [4](#) van de Regeling financiële tegemoetkomingen en eigen bijdragen WVG (Rfteb)

Invulling richtlijn:

Woonvoorzieningen:

De eigen betaling voor woonvoorzieningen van niet-bouwkundige en niet-woontechnische aard is bij inkomens die (na aftrek van een forfaitaire vrijlating van € 102,00 per maand) hoger zijn dan 1,5 maal het norminkomen gelijk aan de WVG-draagkracht. Zie artikel 2 lid 5 en artikel 4 lid 3 onder a van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond (zie gemeentelijke bijlage G.2).

Opgemerkt zij dat er voor diverse andere soorten woonvoorzieningen gemaximeerde vergoedingen gelden.

Vervoersvoorzieningen:

Voor vervoersvoorzieningen gelden eigen betalingen op basis van Openbaar Vervoer tarief bij bijvoorbeeld CVV met uitzondering van vervoersvoorzieningen in natura. Opgemerkt zij dat er voor vervoersvoorzieningen veelal forfaitaire of gemaximeerde vergoedingen gelden.

Rolstoelen:

Voor rolstoelvoorzieningen gelden geen eigen betalingen.

Zie ook de gestelde voorwaarden in richtlijn 01.03-004 inzake duurdere voorzieningen dan geïndiceerd.

Richtlijn 01.07-004 Vaststellen inkomen

In deze richtlijn wordt aangegeven

1. Op welke wijze (lees: aan de hand van welke gegevens en bewijsstukken) het inkomen van de gehandicapte wordt vastgesteld.
2. Op welke wijze er bij de vaststelling van het inkomen rekening gehouden wordt met de extra kosten in verband met de handicap.
3. In welke gevallen het vaststellen van het inkomen achterwege kan blijven.

Juridische grondslag

[Artikel 1 WVG](#), [artikel 2 WVG](#), [artikel 5 WVG](#), [artikel 6 WVG](#)

Invulling richtlijn:

Voor de vaststelling van het inkomen zijn de artikelen 2 en 3 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten van belang (zie gemeentelijke bijlage G.2). Beide bepalingen komen hierna aan bod.

Artikel 2 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten bepaalt het volgende:

1. Het netto-inkomen van de gehandicapte wordt als volgt vastgesteld:
 - a. Loontrekkenden of uitkeringsgerechtigden verplicht ziekenfondsverzekerd (inclusief ouderen met alleen een AOW-uitkering):
nettoloon op loonstrookje of uitkeringsspecificatie, vermeerderd met vakantietoeslag en de fiscale heffingskortingen voor zover deze niet zijn vrijgelaten.
 - b. Loontrekkenden publiekrechtelijk verzekerd (IZA):
nettoloon op loonstrookje, vermeerderd met vakantietoeslag en de fiscale heffingskortingen voor zover deze niet zijn vrijgelaten.

- c. Loontrekkenden particulier verzekerd:
nettoloon op loonstrookje, vermeerderd met vakantietoeslag en de fiscale heffingskortingen voor zover deze niet zijn vrijgelaten minus de verschuldigde premie van een met de verplichte ziekenfondsverzekering overeenkomstige ziektekostenverzekering, nadat deze premie is verminderd met een bedrag gelijk aan de nominale ziekenfondspremie die verschuldigd zou zijn bij verplichte ziekenfondsverzekering.
- d. Zelfstandigen:
inkomen volgens de belastingopgave van het laatst verstreken kalenderjaar minus verschuldigde inkomstenbelasting (forfaitair percentage conform artikel 6 lid 2 Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004) minus de verschuldigde premie van een met de verplichte ziekenfondsverzekering overeenkomstige ziektekostenverzekering, nadat deze premie is verminderd met een bedrag gelijk aan de nominale ziekenfondspremie die verschuldigd zou zijn bij verplichte ziekenfondsverzekering.
- e. Particulier verzekerde ouderen met een klein pensioen:
netto-inkomsten, vermeerderd met vakantietoeslag en de fiscale heffingskortingen voor zover deze niet zijn vrijgelaten minus de verschuldigde premie van een met de verplichte ziekenfondsverzekering overeenkomstige ziektekostenverzekering, nadat deze premie is verminderd met een bedrag gelijk aan de nominale ziekenfondspremie die verschuldigd zou zijn bij verplichte ziekenfondsverzekering.
2. Bij de vaststelling van het netto-inkomen wordt het inkomen uit vermogen in aanmerking genomen voorzover dit, na aftrek van de eventueel verschuldigde vermogensrendementsheffing, meer bedraagt dan 10 procent van de toepasselijke vermogensgrens als bedoeld in artikel 34 lid 3 van de Wet werk en bijstand.
3. Indien de gehandicapte deelneemt aan een spaarloonregeling wordt bij de vaststelling van het netto-inkomen uitgegaan van het nettoloon dat zou zijn ontvangen indien hij niet aan de spaarloonregeling had deelgenomen. Ter bepaling hiervan dient de gehandicapte een aparte loonspecificatie van zijn werkgever te overleggen indien B&W daarom verzoeken.
4. De periode waarover het netto-inkomen wordt vastgesteld is het kalenderjaar waarin de aanvraag voor de WVG-voorziening is gedaan.
5. Inkomsten tot een bedrag van € 102,-- netto per maand worden niet tot het inkomen als bedoeld in artikel 1.1 aanhef en onder b van de verordening gerekend. De gehandicapte heeft aldus recht op een forfaitaire vrijlating.

Aan de toelichting op artikel 2 is het volgende ontleend:

Dit artikel bepaalt hoe voor verschillende groepen gehandicapten het inkomen wordt vastgesteld. Hoofregel is dat het netto-inkomen in aanmerking wordt genomen. Bij gehandicapten die particulier tegen ziektekosten verzekerd zijn geldt dat dit bedrag wordt verminderd met premie voor een standaard ziekenfondsverzekering nadat deze premie is verminderd met de nominale ziekenfondspremie. Met nettoloon op het loonstrookje wordt bedoeld het nettoloon vóór aftrek van inhoudingen vanwege bijvoorbeeld beslag of een spaarloonregeling. In die gevallen waarin de hoogte van de vakantietoeslag niet bekend is, kan deze als regel op 8 procent van de netto-inkomsten worden gesteld.

Krachtens de WVG is het inkomen uit vermogen vrijgelaten voor zover dit betrekking heeft op een vermogen dat lager is dan de vermogensgrens op grond van de Wet werk en bijstand (WWB). Men spreekt in dit verband ook wel over bescheiden vermogen. De vermogensgrenzen in de WWB worden jaarlijks per 1 januari aangepast en verschillen per leefvorm. Voor gehuwden en alleenstaande ouders geldt een hogere vermogensgrens dan voor alleenstaanden. Door in het tweede lid aan te sluiten bij de vermogensgrenzen in de WWB en door het noemen van een percentage van 10 procent wordt per saldo bereikt dat inkomen uit vermogen alleen in aanmerking wordt genomen voor dat deel van het vermogen dat substantieel meer bedraagt dan de toepasselijke vermogensgrens op grond van de WWB (zie ook richtlijn 01.07-005 vrijgelaten rente-inkomsten).

Een spaarloonregeling heeft tot doel het vergroten van het eigen vermogen en kan door de werkgever worden ingesteld. Door deelname aan deze regeling wordt een deel van het loon naar een

geblokkeerde spaarrekening overgemaakt. Telkens na vier jaar mag de rekeninghouder beschikken over het in een bepaald jaar overgehevelde loon. Als de belanghebbende maandelijks heeft gespaard dan wordt het bedrag ook maandelijks gedeblokkeerd. Aangezien de deelname aan deze regelingen vrijwillig is, is in het derde lid bepaald dat bij de vaststelling van het netto-inkomen uitgegaan van het nettoloon dat zou zijn ontvangen indien hij niet aan de spaarloonregeling had deelgenomen. Zonodig zullen B&W de gehandicapte om een aparte loonspecificatie van de werkgever verzoeken. Indien de belanghebbende dit niet kan of wil, wordt van het spaarbedrag 67,65% wel en 32,35% niet tot het inkomen gerekend.

De periode waarover het netto-inkomen wordt vastgesteld is het kalenderjaar waarin de aanvraag voor de WVG-voorziening is gedaan. De vaststelling van het jaarinkomen geschiedt aan de hand van het netto-inkomen over één maand. Dit netto-inkomen wordt vermenigvuldigd met factor 12 of – ingeval de gehandicapte een dertiende maanduitkering ontvangt – met factor 13.

De gehandicapte heeft op grond van lid 5 recht op een zogeheten forfaitaire vrijlating van € 102,-- per maand: inkomsten tot een bedrag van € 102,-- netto per maand worden niet tot het inkomen als bedoeld in artikel 1.1 aanhef en onder b van de verordening gerekend.

Artikel 3 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten bepaalt het volgende:

Bij de vaststelling van de WVG-draagkracht wordt rekening gehouden met overige kosten voortvloeiend uit de handicap voor zover deze aantoonbaar hoger zijn dan € 1.224,-- per kalenderjaar. Het betreft kosten die:

- a. niet vanuit andere regelingen geheel of gedeeltelijk worden vergoed;
- b. niet algemeen gebruikelijk zijn;
- c. gemaakt zijn in het kalenderjaar waarin de aanvraag voor de WVG-voorziening is gedaan.

Aan de toelichting op artikel 3 is het volgende ontleend:

Bij de vaststelling van het inkomen wordt een forfaitair bedrag van € 1.224,00 per kalenderjaar buiten beschouwing gelaten. Dit bedrag dient ter compensatie van de extra kosten die de gehandicapte moet maken als gevolg van zijn handicap. Aangenomen mag worden dat iedere gehandicapte de hiervoor bedoelde extra kosten heeft. Het gaat om kosten die niet op grond van andere regelingen worden vergoed (bijvoorbeeld AWBZ/Zfw, Wet op de inkomstenbelasting, bijzondere bijstand en gemeentelijk minimabeleid). In dit verband worden ook extra kosten bedoeld die zijn gemaakt voor en door gehandicapte gezinsleden van de belanghebbende (in het bijzonder zijn partner en ten laste komende minderjarige kinderen). Voor zover de betreffende kosten algemeen gebruikelijk zijn, kunnen deze niet tot verlaging van het inkomen leiden.

Om praktische redenen is gekozen voor een forfaitaire vrijlating. De gehandicapte hoeft de extra kosten tot dit bedrag niet aan te tonen. Als hij van mening is dat zijn extra kosten hoger zijn dan dit forfaitaire bedrag dient hij de totale extra kosten aannemelijk te maken, bijvoorbeeld door het overleggen van betalingsbewijzen. Slaagt hij hierin dan worden de kosten tot het hogere bedrag in mindering gebracht op het inkomen. In dit verband is van belang dat alleen kosten die zijn gemaakt in het kalenderjaar waarin de aanvraag voor de WVG-voorziening is gedaan in aanmerking genomen worden.

Door te bepalen dat de kosten in mindering moeten worden gebracht op het inkomen wordt bereikt dat deze regel ook van toepassing is bij de vaststelling of het inkomen van de gehandicapte al dan niet boven de inkomensgrens ligt die geldt voor de verstrekking van (bepaalde) vervoersvoorzieningen. Indien het inkomen lager is dan anderhalf maal het norminkomen (1,5 maal de toepasselijke bijstandsnorm) kan de forfaitaire vrijlating achterwege blijven. De eventuele eigen bijdrage of eigen betaling staat in dat geval los van het inkomen en bedraagt € 45,00. Een dergelijke eigen bijdrage van € 45,-- kan ingevolge artikel 5 lid 2 van de Regeling financiële tegemoetkomingen en eigen bijdragen slechts een maal per kalenderjaar worden gevraagd.

Richtlijn 01.07-009 Draagkrachtverlagende kosten

Op grond van de [Rfteb](#) moet de gemeente bij het bepalen van de draagkracht rekening houden met zogenaamde draagkrachtverlagende kosten. Hierbij wordt ook een restcategorie "overige in het kalenderjaar ten laste van de gehandicapte blijvende kosten, voortvloeiende uit de handicap" genoemd. In deze richtlijn wordt de betekenis hiervan nader ingevuld.

Juridische grondslag

[Artikel 4 lid 2 onder b, en 3 Regeling financiële tegemoetkomingen en eigen bijdragen](#) (Rfteb)

Invulling richtlijn:

Bij de vaststelling van het inkomen wordt een forfaitair bedrag van € 1.224,00 per kalenderjaar buiten beschouwing gelaten. Dit bedrag dient ter compensatie van de extra kosten die de gehandicapte moet maken als gevolg van zijn handicap. Aangenomen mag worden dat iedere gehandicapte de hiervoor bedoelde extra kosten heeft. Het gaat om kosten die niet op grond van andere regelingen worden vergoed (bijvoorbeeld AWBZ/Zfw, Wet op de inkomstenbelasting, bijzondere bijstand en gemeentelijk minimabeleid). In dit verband worden ook extra kosten bedoeld die zijn gemaakt voor en door gehandicapte gezinsleden van de belanghebbende (in het bijzonder zijn partner en ten laste komende minderjarige kinderen). Voor zover de betreffende kosten algemeen gebruikelijk zijn, kunnen deze niet tot verlaging van het inkomen leiden.

Om praktische redenen is gekozen voor een forfaitaire vrijlating. De gehandicapte hoeft de extra kosten tot dit bedrag niet aan te tonen. Als hij van mening is dat zijn extra kosten hoger zijn dan dit forfaitaire bedrag dient hij de totale extra kosten aannemelijk te maken, bijvoorbeeld door het overleggen van betalingsbewijzen. Slaagt hij hierin dan worden de kosten tot het hogere bedrag in mindering gebracht op het inkomen. In dit verband is van belang dat alleen kosten die zijn gemaakt in het kalenderjaar waarin de aanvraag voor de WVG-voorziening is gedaan in aanmerking genomen worden.

Door te bepalen dat de kosten in mindering moeten worden gebracht op het inkomen wordt bereikt dat deze regel ook van toepassing is bij de vaststelling of het inkomen van de gehandicapte al dan niet boven de inkomensgrens ligt die geldt voor de verstrekking van (bepaalde) vervoersvoorzieningen. Indien het inkomen lager is dan anderhalf maal het norminkomen (1,5 maal de toepasselijke bijstandsnorm) kan de forfaitaire vrijlating achterwege blijven. De eventuele eigen bijdrage of eigen betaling staat in dat geval los van het inkomen en bedraagt € 45,00. Een dergelijke eigen bijdrage van € 45,- kan ingevolge artikel 5 lid 2 van de Regeling financiële tegemoetkomingen en eigen bijdragen slechts een maal per kalenderjaar worden gevraagd.

Het bovenstaande volgt uit artikel 2 lid 5 en artikel 3 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond (zie gemeentelijke bijlage G.2).

Richtlijn 06.02-001 **Primaat van de verhuizing**

In deze richtlijn wordt aangegeven waar het gemeentelijk beleid inzake het primaat van het verhuizen is opgenomen.

Juridische grondslag

[Artikel 2 WVG](#), [artikel 3 WVG](#) en [artikel 5 WVG](#)

Invulling richtlijn:

Het primaat van de verhuizing is neergelegd in artikel 2:4 van de WVG-verordening.

Op grond van artikel 9 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten blijft het primaat van de verhuizing in ieder geval buiten toepassing indien:

Het primaat van de verhuizing blijft in ieder geval buiten toepassing indien:

- de woning waar naartoe kan worden verhuisd voor de betrokkene niet geschikt is en/of verhuizing niet goedkoper is dan aanpassing van zijn huidige woning;
- de kosten van woningaanpassing van de door de gehandicapte bewoonde woning minder bedragen dan € 8.205,00;
- er een contra-indicatie tot verhuizen is aanwezig op grond van objectieve psychische en/of sociale redenen;
- de woning waar naartoe kan worden verhuisd zich niet binnen dezelfde regio bevindt als de woning die de gehandicapte nu reeds bewoont.

Voorts geldt dat het primaat van verhuizing buiten toepassing blijft wanneer er niet binnen een tijdsbestek van één jaar een woning beschikbaar komt waar naartoe kan worden verhuisd mits de betrokkene zich heeft ingeschreven als woningzoekende voor in beginsel alle woonwijken met ten hoogste twee negatieve woonwijken.

Indien het primaat van de verhuizing buiten toepassing blijft zal veelal een woonvoorziening in de vorm van (een financiële tegemoetkoming in de kosten van) een woningaanpassing moeten worden toegekend.

In het geval het verhuisprimaat dient te worden toegepast en de gehandicapte niet wenst te verhuizen, wordt hem de mogelijkheid geboden van een inkomensafhankelijke vergoeding tot maximaal de grens van het verhuisprimaat (€ 8.205,--) onder de voorwaarde dat de woningaanpassing geheel conform het programma van eisen wordt uitgevoerd.

Richtlijn 06.03-004 Hoogte verhuiskostenvergoeding

In deze richtlijn wordt aangegeven tot welk bedrag B&W een financiële tegemoetkoming in de kosten van verhuizing en (her)inrichting verstrekken.

Juridische grondslag

[Artikel 2 WVG](#), [artikel 3 WVG](#) en [artikel 5 WVG](#)

Invulling richtlijn:

De hoogte van de financiële tegemoetkoming in de kosten van verhuizing en (her)inrichting bedraagt volgens artikel 4 lid 1 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten: € 3.460,00 ongeacht het feit of het een gehandicapte of niet-gehandicapte (die een woning vrijmaakt) betreft.

De financiële tegemoetkoming is in beide gevallen een forfaitaire vergoeding. Dit betekent dat er geen relatie is met de werkelijk te maken kosten en het inkomen. Zijn de werkelijke kosten hoger dan zijn de meerkosten voor rekening van de betrokkene. Zijn de werkelijke kosten lager dan is het overschot voor de betrokkene.

Richtlijn 06.04-004 Hoogte vergoedingen woningaanpassingen

In deze richtlijn wordt aangegeven tot welke bedragen woningaanpassingen worden vergoed.

Juridische grondslag

[Artikel 2 lid 1 WVG](#) en [artikel 3 WVG](#) en [artikel 5 WVG](#)

Invulling richtlijn:

Op grond van artikel 4 lid 2 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond geldt dat de kosten van noodzakelijke woningaanpassingen als volgt worden vergoed:

- bij inkomens tot anderhalf maal het norminkomen: 100% van de voor subsidie in aanmerking komende kosten;
- bij inkomens boven anderhalf maal het norminkomen: een naar draagkracht vastgesteld percentage van de aanpassingskosten; daarbij gelden de volgende percentages:
 - 1,5 - 1,7 maal norminkomen: 80%
 - 1,7 - 1,9 maal norminkomen: 70%
 - 1,9 - 2,1 maal norminkomen: 60%
 - 2,1 - 2,3 maal norminkomen: 50%
 - 2,3 - 2,5 maal norminkomen: 40%
 - 2,5 - 2,7 maal norminkomen: 30%
 - 2,7 - 2,9 maal norminkomen: 20%
 - > 2,9 maal norminkomen: 10%

- indien de stijging van de huur- of woonlasten als gevolg van hetgeen hierboven is vermeld de WVG-draagkracht te boven gaat, wordt de financiële tegemoetkoming zodanig verhoogd dat de WVG-draagkracht niet wordt overschreden.
- bij de vaststelling van het netto inkomen wordt een bedrag van € 102,00 per maand vrijgelaten.

Opgemerkt zij dat woningaanpassingen waarvan de kosten € 45.378,00 of meer bedragen in beginsel niet voor vergoeding in aanmerking komen (een bepaling van deze strekking moet volgens wettelijk voorschrift in de WVG-verordening worden opgenomen, artikel 2.10 van de verordening).

Richtlijn 06.04-005 Anti-speculatiebeding of afschrijvingsregeling

In deze richtlijn wordt aangegeven of de gemeente een anti-speculatiebeding dan wel een daarmee vergelijkbare regeling kent en onder welke omstandigheden dit toegepast moet worden.

Juridische grondslag

[Artikel 2 WVG](#), [artikel 3 WVG](#) en [artikel 5 WVG](#)

Invulling richtlijn:

[Artikel 2.19 van de WVG-verordening](#) kent een afschrijvingsregeling voor woningaanpassingen. Dit artikel heeft een tweeledige functie. In de eerste plaats is het bedoeld om te voorkomen dat bij verkoop van de woning de waardevermindering die het gevolg is van een dure woningaanpassing volledig ten goede komt aan de woningeigenaar. In de tweede plaats voorkomt het kapitaalvernietiging. Indien de gehandicapte zonder gegronde reden binnen tien jaar verhuist dan kan dit leiden tot kapitaalvernietiging. Het is niet meer dan redelijk om de gehandicapte hier gedeeltelijk voor aan te spreken.

Een en ander is uitgewerkt door de woningeigenaar bij verkoop te verplichten tot terugbetaling van de aanpassingskosten verminderd met de afschrijving. Daarbij geldt een lineaire afschrijving over een termijn van 10 jaar, zodat het terug te betalen bedrag jaarlijks met 10 procent daalt. Uit oogpunt van rechtsgelijkheid zijn de eerste € 12.192,-- vrijgelaten (artikel 11 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond). De regeling geldt immers niet voor woningaanpassingen beneden dit bedrag.

Ter illustratie van de toepassing van de afschrijvingsregeling het volgende voorbeeld: indien een woning is aangepast voor € 42.000,-- en de eigenaar verkoopt deze woning na vijf jaar, dan dient hij 50 procent van de aanpassingskosten minus € 12.192,-- terug te betalen. Dit percentage is berekend door de totale aanpassingskosten na aftrek van € 12.192,-- te stellen op 100 procent en dit te verminderen met een afschrijving van 50 procent (5 jaar maal 10 procent). De berekening luidt als volgt: € 42.000,-- minus € 12.192,-- = € 29.808,-- x 50% = € 14.904,--.

De termijn van tien jaar ligt ruim beneden de in de bouwwereld algemeen gebruikelijke afschrijvingstermijn van (afhankelijk van het soort bouwwerk) 12 tot 20 jaar.

Het vijfde lid van artikel 2.19 benadrukt dat indien de toepassing van dit artikel zou leiden tot onbillijkheden, B&W hiervan af kunnen wijken door toepassing te geven aan de hardheidsclausule van artikel 7.1. Denk aan situaties waarin de waardevermindering van de woning aantoonbaar minder bedraagt dan de aanpassingskosten of waarin er aanleiding is tot versnelde afschrijving.

Richtlijn 06.04-006 Voorzieningen inzake bezoekbaar maken woning

In deze richtlijn wordt aangegeven welke voorzieningen de gemeente toe kan kennen indien zij een woning 'bezoekbaar' maakt.

Juridische grondslag

Niet van toepassing

Invulling richtlijn:

B&W verstrekken in afwijking van richtlijn 03.02.001 woonvoorzieningen voor het bezoekbaar maken van een woning indien de gehandicapte zijn hoofdverblijf heeft in een AWBZ-instelling (artikel 2.5 lid 2 WVG-verordening). Uit de toelichting op dit artikel blijkt dat ingevolge wet en jurisprudentie de gemeente geen zorgplicht heeft voor AWBZ bewoners. Het wordt echter wenselijk geacht dat de AWBZ bewoner bij zijn partner of (in het geval van gehandicapte kinderen: de ouders) op bezoek moet kunnen gaan. Onder bezoekbaar maken van de woonruimte wordt verstaan dat de gehandicapte de woonkamer en het toilet kan bereiken (artikel 2:5 lid 3 WVG-verordening). Ingeval de woonkamer niet op de begane grond is gelegen kan hiervan worden afgeweken. Niet tot de zorgplicht wordt gerekend dat de gehandicapte ook kan blijven slapen. Hiertoe zijn de AWBZ inrichtingen toereikend. De financiële tegemoetkoming voor het bezoekbaar maken van een woning bedraagt maximaal € 5.080,- (artikel 10 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond).

Richtlijn 06.06-003 Huurderving

In deze richtlijn wordt aangegeven onder welke voorwaarden, tot welk bedrag en gedurende welke periode B&W aan verhuurders een financiële tegemoetkoming in verband met de derving van huurinkomsten kunnen verstrekken.

Juridische grondslag

Niet van toepassing

Invulling richtlijn:

In geval van huurbeëindiging van een woonruimte die voor meer dan € 8.205,00 is aangepast kunnen burgemeester en wethouders een financiële tegemoetkoming verlenen aan de eigenaar van de woning in verband met derving van huurinkomsten voor de duur van maximaal 6 maanden, waarbij de eerste maand huurderving niet voor een financiële tegemoetkoming in aanmerking komt (artikel 2:18 WVG-verordening in samenhang met artikel 6 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond). Deze periode kan met ten hoogste drie maanden worden verlengd indien vaststaat dat binnen deze periode de woning zal worden toegewezen aan een gehandicapte.

Door de eigenaar van de woning een financiële tegemoetkoming in de gederfde huurinkomsten te verlenen kan bevorderd worden dat de aangepaste woonruimte beschikbaar blijft voor gehandicapten. De duur van de tegemoetkoming kan afhankelijk gesteld worden van de situatie ter plekke. Een algemene termijn die redelijk geacht kan worden is zes maanden. In bepaalde gevallen kan echter ook geconcludeerd worden dat een kortere periode ook redelijk is. Dit is afhankelijk van de woningmarktsituatie.

Op grond van artikel 6 lid 2 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond (zie gemeentelijke bijlage G.2) is de hoogte van een door burgemeester en wethouders te verlenen financiële tegemoetkoming in de kosten van huurderving als bedoeld in de artikelen 2.1 aanhef en lid 1 onder f en 2.18 van de verordening afhankelijk van de kale huur van de woonruimte, doch zal niet meer bedragen dan de helft van de werkelijke kosten met een maximum van € 300,- per maand.

Richtlijn 06.06-004 Tijdelijke huisvesting

In deze richtlijn wordt aangegeven in welke gevallen, onder welke voorwaarden en tot welk bedrag B&W aan gehandicapten een financiële tegemoetkoming verstrekken voor de kosten van tijdelijke huisvesting indien zij tijdens het aanbrengen van WVG-voorzieningen niet in de woonruimte kunnen blijven wonen.

Juridische grondslag

[Artikel 2 WVG](#), [artikel 3 WVG](#) en [artikel 5 WVG](#)

Invulling richtlijn:

Op grond van artikel 2.17 van de WVG-verordening kunnen B&W een financiële tegemoetkoming in de kosten van tijdelijke huisvesting verlenen die door de gehandicapte moeten worden gemaakt i.v.m. het aanpassen van zijn huidige woonruimte of de door de gehandicapte nog te betrekken woonruimte, alleen voor de periode dat de woonruimte ten gevolge van het verrichten van de woningaanpassing niet bewoond kan worden en voor dubbele lasten komt te staan (lid 1 en lid 2).

De tegemoetkoming wordt alleen verleend indien de gehandicapte redelijkerwijs niet kan voorkomen dat hij de dubbele woonlasten heeft (lid 3).

De maximale termijn waarvoor B&W de tegemoetkoming kunnen verstrekken bedraagt zes maanden (lid 4 en artikel 5 lid 2 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond).

Op grond van artikel 5 lid 1 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond (zie gemeentelijke bijlage G.2) is de hoogte van een door burgemeester en wethouders te verlenen financiële tegemoetkoming in de kosten van tijdelijke huisvesting als bedoeld in de artikelen 2.1 aanhef en onder lid 1 sub e en 2.17 van de verordening gelijk aan de werkelijke kosten met een maximum van € 300,-- per maand.

Richtlijn 07.01-001 Inkomensgrenzen vervoersvoorzieningen

In deze richtlijn wordt aangegeven of er voor vervoersvoorzieningen een inkomensgrens geldt.

Juridische grondslag

[Artikel 2 WVG](#), [artikel 3 WVG](#), [artikel 5 WVG](#)

Invulling richtlijn:

Indien het inkomen (na aftrek van de forfaitaire vrijlating van € 102,00 per maand) hoger is dan 1,5 maal het norminkomen wordt er geen financiële tegemoetkoming verstrekt voor:

- a. collectief vervoer;
- b. gebruik van bruikleen-auto;
- c. gebruik van taxi of eigen auto;
- d. gebruik van een rolstoeltaxi;
- e. medisch noodzakelijke begeleiding tijdens het vervoer.

Het bovenstaande volgt uit artikel 3:2 lid 7 van de WVG-verordening.

Richtlijn 07.02-002 Tarief voor collectief vervoer

In deze richtlijn wordt aangegeven welk tarief wordt gehanteerd voor het gebruik van collectief vervoer.

Juridische grondslag

[Artikel 2 WVG](#), [artikel 3 WVG](#), en [artikel 5 WVG](#).

Invulling richtlijn:

- Het reizigerstarief geldt per zone.
- De hoogte van het reizigerstarief bedraagt (vanaf 1 oktober 2004) € 0,45 (inclusief 6% btw).
- Per rit betaalt de klant het aantal te reizen zones én 1 opstapzone, per persoon.
- Normale reistijd is de directe reistijd van het vertrekadres naar het aankomstadres uitgerekend door middel van de meest recente versie van een gangbare en algemeen geaccepteerde routeplanner (zoals bijvoorbeeld Travelmanager, Routenet, ANWB Routeplanner) volgens de snelste route, ingesteld in de standaard instellingen voor een personenauto. De opdrachtgever geeft vooraf akkoord op de keuze voor de routeplanner.
- Voor langere ritten, dat wil zeggen voor ritten vanuit het omschreven vervoersgebied (het vervoersgebied in de collectieve vervoersregeling bestaat uit het grondgebied Helmond en 4 omliggende zones) naar buiten het vervoersgebied, betaalt de klant voor de extra zones buiten

het vervoersgebied een hoger tarief per extra zone. Dit is het commerciële tarief van de vervoerder.

Richtlijn 07.02-003 Bestaan en kenmerken collectief vervoerssysteem

In deze richtlijn wordt aangegeven in hoeverre binnen de gemeente een collectief vervoerssysteem van kracht is en wat hiervan de kenmerken zijn.

Juridische grondslag

[Artikel 2 WVG](#), [artikel 3 WVG](#) en [artikel 5 WVG](#)

Invulling richtlijn:

Het collectief vervoerssysteem in de gemeente Helmond heeft de navolgende kenmerken.

Vervoergebied:

Het vervoergebied in de collectieve vervoersregeling bestaat uit het grondgebied Helmond en 4 omliggende zones.

Het vervoergebied Helmond houdt in dat de persoon in de basis vijf zones gesubsidieerd mag reizen. De reis moet aanvangen en/of eindigen binnen het grondgebied van de gemeente Helmond. De persoon mag vrij reizen binnen het grondgebied van de gemeente Helmond. Bij ritten met een vertrek- of herkomstadres buiten het grondgebied van de gemeente Helmond wordt in de basis maximaal vijf zones vergoed gerekend vanaf het woonadres.

Het vervoergebied is verdeeld in zones gebaseerd op de zonegrenzen van het huidige openbaar vervoer, deze bestaan gemiddeld uit 3 à 3,5 km per zone. Het grondgebied van de gemeente Helmond is opgedeeld in meerdere zones.

Voor langere ritten, dat wil zeggen voor ritten vanuit het omschreven vervoersgebied naar buiten het vervoersgebied, is Taxbus eigenlijk niet bedoeld. Maar deze zijn voor de klant wel mogelijk, voor een hoger tarief per extra zone. Dit is het commerciële tarief van de vervoerder.

Normale reistijd is de directe reistijd van het vertrekadres naar het aankomstadres uitgerekend door middel van de meest recente versie van een gangbare en algemeen geaccepteerde routeplanner (zoals bijvoorbeeld Travelmanager, Routenet, ANWB Routeplanner) volgens de snelste route, ingesteld in de standaard instellingen voor een personenauto. De opdrachtgever geeft vooraf akkoord op de keuze voor de routeplanner.

Valys:

Voor reizen over grotere afstanden kunt u reizen met Valys in heel Nederland van deur tot deur tegen openbaar vervoertarief. Valys is alleen beschikbaar voor mensen met een WVG indicatie. Voor het reizen met Valys heeft men een Valys-pas nodig, die kan worden aangevraagd op het landelijke telefoonnummer (0900-9360).

Openingstijden:

Taxbus rijdt op alle dagen van het jaar.

Taxbus zorgt ervoor dat de centrale dagelijks bereikbaar en bemand is van 06.00 uur tot 01.30 uur en zolang er voor betreffende dag nog ritten geboekt staan of uitgevoerd worden.

Wanneer bij de aanmelding van de rit aangegeven wordt dat de rit bedoeld is als voortransport voor een andere vorm van Openbaar Vervoer, dient Taxbus ervoor zorg te dragen dat er een aansluitingsgarantie is.

Reserveren:

Reserveringsnummer:

- De klant dient iedere rit telefonisch te reserveren bij het centrale reserveringsnummer.

- Dit nummer is 0800 - 02 34 795 en is voor de beller gratis.
- Het reserveringsnummer is alle dagen van het jaar bereikbaar, van 06.00 uur tot 01.30 uur en zolang er voor betreffende dag nog ritten geboekt staan of uitgevoerd worden.
- De klant kan meerdere ritten tegelijk reserveren, in 1 telefoongesprek.
- De klant kan ook herhalingsritten in een keer reserveren. Bijvoorbeeld een rit die elke week op een vaste tijd moet worden gereden. Dit kan maximaal 1 jaar vooruit.

Reserveren van een rit:

- De klant kan een rit met Taxbus uiterlijk zestig minuten voor het gevraagde vertrektijdstip reserveren.
- Wanneer de vervoerder een kortere reserveringstijd kan inplannen, kan de reserveringstijd beperkt worden. De klant heeft hier echter geen recht op.
- De klant kan op twee manieren aangeven hoe laat de rit moet plaatsvinden:
 - o door het aangeven van het gewenste vertrektijdstip; of
 - o door het aangeven van het gewenste aankomsttijdstip.
- De rit wordt uitgevoerd met een marge van maximaal 15 minuten voor of maximaal 15 minuten na het afgesproken vertrektijdstip. Indien de klant een gewenst aankomsttijdstip aangeeft, brengt de vervoerder advies uit over de vertrektijd rekening houdend met de geldende ophaalmarges.
- De klant ontvangt ten alle tijden van Taxbus een bon voorzien van, naam aanbieder, naam vervoerssysteem, klantnummer, tarief, datum, tijd instappen, tijd uitstappen, voertuignummer en telefoonnummers voor informatie, bestellen rit en klachten.
- Taxbus moet ervoor zorgen dat de centrale de klant op het moment dat hij/zij zijn rit aanvraagt, bij afronding van het telefoongesprek in ieder geval informeert over:
 - Het vertrekadres;
 - Het bestemmingsadres;
 - Het aantal personen;
 - Het tijdstip van ophalen (inclusief marges);
 - Het aantal rolstoelen en andere hulpmiddelen;
 - De ritprijs;
 - De te verwachten ritduur en/of het te verwachten tijdstip van aankomst;
 - (Wanneer van toepassing) het aantal zones dat de betreffende klant nog tegen een gesubsidieerd tarief kan reizen;
 - Het nummer waarop de klant wordt teruggebeld voor de terugbeloptie.
 Taxbus moet ervoor zorgen dat de centrale direct kan antwoorden op vragen over reismogelijkheden binnen het systeem.

Terugbelservice:

- In het kader van efficiëntie en de klantvriendelijkheid wordt de klant door de centrale ongeveer 5 minuten voor de werkelijke aankomsttijd van het voertuig gebeld dat het voertuig onderweg is. Dit mag ook gebeuren door een geautomatiseerd systeem. Wanneer echter de taxi later arriveert dan afgesproken (met in achtneming van de spreiding in de ophaaltijd) dient er mondeling contact te zijn met de klant.
 Op basis van indicatiestelling door het bureau WVG kan deze tijd van vijf minuten voor verruimd worden naar 10 minuten zodat zij meer tijd hebben zich gereed te maken voor vertrek.
 De klant kan bij het bestellen van de rit aangeven op welk nummer de klant teruggebeld wil worden. Dit kan elk nummer in Nederland zijn (vast- en mobielnet). Voor de heen en de retourrit kan dit nummer verschillend zijn.
 De terugbelservice wordt bij het inboeken van de ritopdracht altijd aangeboden.

Prioriteitsritten:

- De klant heeft ook de mogelijkheid om een prioriteitsrit te reserveren. Bij prioriteitsritten geldt een minimale vooraanmeldingstijd van twee uur voor de aankomsttijd bij het vertrekadres.
 Ritten met de volgende bestemmingen worden aangeduid als prioriteitsritten:
 - de aansluiting op een andere vorm van Openbaar Vervoer;
 - naar een begrafenis of crematie;
 - naar een burgerlijk en/of kerkelijke huwelijksinzegening;

- naar religieuze vieringen in officieel gebouw (o.m. kerk en moskee).
- Bij prioriteitsritten mag de klant nooit later dan de afgesproken tijd op de afgesproken plaats aanwezig zijn. Het is wel toegestaan dat de klant maximaal 15 minuten voor de afgesproken tijd op de afgesproken plaats aanwezig is.

Groepsritten:

- Het gaat hierbij om vervoer van groepen met hetzelfde vertrek- of aankomstadres, in één keer aangemeld. Elke pashouder betaalt een eigen bijdrage en de vervoerder krijgt de basisvergoeding voor de langste rit.
 - Men kan als groep de ritten van en / of naar de gezamenlijke activiteit maken.
 - De aankomst- en vertrektijden zijn op tijd met een marge van 15 minuten (vergelijkbaar met een zogenaamde prioriteitsrit).
 - Men dient zich aan de specifieke bepalingen te houden van het gebruikerreglement ten aanzien van groepsritten.
 - Bij regelmatig terugkerende ritten dient de reiziger zich te houden aan de regels voor af- en aanmelding.

Gezinstaxi:

- Het gaat hierbij om vervoer waarbij de vervoersgerechtigde met het volledige gezin kan reizen. Concreet betekent dit dat de gemeente op basis van indicatie het aantal sociale begeleiders vast zal stellen op 2 of meer. Deze ritten mogen niet gecombineerd worden met anderen. Alle reizigers betalen hetzelfde tarief als de vervoersgerechtigde. Het tarief per ritzone blijft gelijk en hiervoor zijn geen extra kosten verschuldigd.
 - Men kan als gezin de ritten van en / of naar de activiteit gezamenlijk maken.
 - De ritten worden niet gecombineerd met anderen.
 - Door het bureau WVG wordt de indicatie voor de gezinstaxi vastgesteld, op grond van sociale omstandigheden.

Gegarandeerde aankomsttijd:

- Mogelijkheid van een rit met een gegarandeerde aankomsttijd (naast de geformuleerde prioriteitsritten).
Het gaat hierbij om vervoer, waarbij de vervoersgerechtigde de mogelijkheid heeft ritten te bestellen met een gegarandeerde aankomsttijd (op tijd of met een marge van maximaal 15 minuten te vroeg).
- Bij ritten met een gegarandeerde aankomsttijd mag de klant nooit later dan de afgesproken tijd op de afgesproken plaats aanwezig zijn. Het is wel toegestaan dat de klant maximaal 15 minuten voor de afgesproken tijd op de afgesproken plaats aanwezig is. Er geldt een minimale vooraanmeldingstijd van twee uur voor de aankomsttijd bij het vertrekadres.
- Er geldt een meerprijs van € 3,13 per zone voor de eerste vijf zones, daarna een meerprijs van € 1,38 per zone.

Uitvoering vervoer:

- Het vervoersysteem is toegankelijk voor rolstoelen, scootermobielen, rollators en kinderwagens.
- Voor het vervoersysteem worden taxi's, minibussen en rolstoelbussen ingezet. Welk voertuig wordt ingezet is een verantwoordelijkheid van de vervoerder. Maar de vervoerder moet altijd een passend voertuig inzetten, voor bijvoorbeeld het kunnen meenemen van meereizende personen of een rolstoel of scootermobiel.
- De vervoerder is vrij in de keuze van het in te zetten vervoermiddel zolang dat vervoermiddel voldoet aan de specifieke (medische) vervoersbehoeften van gebruikers (denk hierbij aan het feit dat gebruikers uit de doelgroep vervoersgerechtigden de indicatie kunnen hebben van voldoende beenruimte of het niet kunnen nemen van een hoge instap).
Betreffende gebruikers zullen in dergelijke gevallen beschikken over een indicatie van het bureau WVG. In overleg met het bureau WVG zullen afspraken gemaakt worden over voor welke doelgroepen welk voertuig geschikt is.

- Een klant moet (eventueel met een medisch begeleider) zelfstandig kunnen reizen. Indien een klant een indicatie heeft voor een medisch begeleider, is de klant verplicht om een medisch begeleider mee te nemen gedurende de rit met Taxibus
- Bij aankomst bij het vertrekadres stapt de chauffeur uit en, indien de reiziger zich in een woning of gebouw bevindt, wordt er door de chauffeur aangebeld
- Indien gewenst, is de chauffeur behulpzaam bij de in- en uitstap, de verplaatsing van de buitendeur van de woning of gebouw naar het voertuig of andersom en het dragen van bagage.
- Het is toegestaan scootermobielen in het voertuig te vervoeren. Het is niet toegestaan betreffende gebruikers tijdens het vervoer of tijdens het transport op de lift in de scootermobiel te laten zitten. De chauffeur zorgt voor het in- en uitrijden en vastzetten van de rolstoel of scootermobiel.
- In de voertuigen mag nooit worden gerookt. De voertuigen zijn dan ook volledig rookvrij.
- In het geval van het vervoer met een personenauto is het niet toegestaan meer dan twee personen te vervoeren op de achterbank.
Een personenauto is op de achterbank voorzien van 2 duidelijke zitplaatsen. De derde zitplaats wijkt over het algemeen af van de ander 2 (onder andere qua afmetingen en beenruimte). Wanneer een voertuig beschikt (bijvoorbeeld een MPV) over 3 gelijkwaardige zitplaatsen (qua afmetingen en beenruimte overeenkomend met een reguliere zitplaats in een personenauto of 8-persoonsbus) is het toegestaan 3 personen naast elkaar te vervoeren.

Richtlijn 07.03-005 Scootermobiel

In deze richtlijn wordt aangegeven het aanvullende gemeentelijke regels inzake de criteria die gelden bij het verstrekken van een scootermobiel.

Juridische grondslag

[Artikel 2 WVG](#), [artikel 3 WVG](#) en [artikel 5 WVG](#)

Invulling richtlijn:

Het verstrekken van een scootermobiel is aan de orde indien wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:

- Er is een medische indicatie voor een WVG vervoersvoorziening.
- Er geen oplossing voorhanden is via de gebruikelijke vervoersvoorzieningen (zie paragraaf 1.5 onderdeel 3).
- Er is sprake van een substantiële vervoersbehoefte in de directe omgeving van de woning in het kader van het leven van alledag. Bijvoorbeeld binnen een straal van 1 tot 1,5 kilometer met een scootermobiel zelf boodschappen kunnen doen, familie bezoeken, deelnemen aan hobby/vrijtijdsbesteding.
- De gehandicapte is voornemens de scootermobiel regelmatig te gaan gebruiken.
- De gehandicapte beschikt over voldoende verkeersinzicht om op veilige en verantwoorde wijze zich met de scootermobiel in het dagelijkse verkeer te begeven. Dit dient tijdens de selectie van de scootermobiel te worden getoetst. Bij twijfel dienen vooraf (enkele) rijvaardigheidsproeven te worden gedaan alvorens de scootermobiel wordt verstrekt.

De gemeente verstrekt scootermobielen met een maximumsnelheid van 8 tot 15 km per uur.

Er is een mogelijkheid voor belanghebbende een korte training te volgen voor het besturen van de scootermobiel.

Aanvullende vervoersvoorziening CVV

Voor gehandicapten die een scootermobiel bezitten of die in het bezit zijn van een elektrische rolstoel uitsluitend voor buitengebruik, bestaat er een speciale regeling. Voor een tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van collectief vervoer in het vervoergebied Helmond geldt per gehandicapte vanaf het vertrekadres binnen het grondgebied van de gemeente Helmond maximaal 5 zones gesubsidieerd reizen tegen het geldende OV-tarief (€ 0,45 voor 1 opstapzone per rit + € 0,45 per OV zone), tot op jaarbasis maximaal 400 zones (inclusief de zgn. opstapzone).

Indien de gehandicapte geen gebruik kan maken van het collectief vervoer, geldt als aanvullende tegemoetkoming in de kosten voor het gebruik van een taxi of een eigen auto, artikel 3.1 aanhef en onder c sub 3 van de WVG-verordening, een tegemoetkoming van maximaal 50% van het bepaalde in artikel 12 lid 2 onder sub b van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond; zie gemeentelijke bijlage G.2).

Aparte aanvraag van dit tegemoetkoming is niet nodig. Bij verstrekking van de scootermobiel wordt dit tegemoetkoming eveneens toegekend.

Richtlijn 07.04-007 Financiële tegemoetkomingen taxi, eigen auto of bruikleenauto

In deze richtlijn wordt een beschrijving gegeven van de gemeentelijke beleidsregels ten aanzien van het verstrekken van een financiële tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van een taxi, eigen auto of bruikleenauto.

Juridische grondslag

[Artikel 2 WVG](#), [artikel 3 WVG](#) en [artikel 5 WVG](#)

Invulling richtlijn:

Om in aanmerking te komen voor een tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van collectief vervoer of een eigen auto, auto van een derde of een taxi moet voldaan zijn aan de volgende voorwaarden:

1. Het inkomen van de gehandicapte is (na aftrek van de forfaitaire vrijlating van € 102,00 per maand niet hoger dan 1,5 maal het norminkomen (volgt uit artikel 3:2 lid 7 van de WVG-verordening).
2. Er is een medische indicatie voor de betreffende voorziening.
3. Een financiële tegemoetkoming is de goedkoopst adequate voorziening.
4. Er is geen (andere) weigeringsgrond van toepassing.

Algemeen normbedrag

Voor een tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van collectief vervoer in het vervoergebied Helmond geldt per gehandicapte vanaf het vertrekadres binnen het grondgebied van de gemeente Helmond maximaal 5 zones gesubsidieerd reizen tegen het geldende OV-tarief (€ 0,45 voor 1 opstapzone per rit + € 0,45 per OV zone), tot op jaarbasis maximaal 800 zones (inclusief de zgn. opstapzone).

Voor dit collectief vervoer is een plafond ingebouwd van een maximaal aantal zones van 800 (inclusief instapzone), ervan uitgaande dat hiermee kan worden voorzien aan een vervoersbehoefte van 1500 tot 2000 km per jaar.

Wanneer de gehandicapte geen gebruik kan maken van het collectief vervoer is het budget als tegemoetkoming in de kosten van gebruik van een eigen auto of auto van een derde € 600,- per jaar. Wanneer de gehandicapte geen gebruik kan maken van het collectief vervoer en gebruik maakt van een taxi in plaats van de eigen auto of de auto van een derde, geldt dat genoemd normbedrag op basis van overlegging van nota's aangevuld wordt tot maximaal 2000 te reizen kilometers op jaarbasis op basis van het commerciële taxitarief en onder aftrek van het OV-tarief van € 0,09 per km.

Beide echtgenoten gehandicapt

Indien beide echtgenoten gehandicapt zijn en beiden geen gebruik kunnen maken van het collectief vervoer is het budget als tegemoetkoming in de kosten van gebruik van een eigen auto of auto van een derde € 810,- per jaar.

Kinderen

Voor kinderen van 4 tot 12 jaar wordt in beginsel maximaal 25% verstrekt van het hierboven bepaalde onder *Algemeen normbedrag*. Voor kinderen van 12 tot 15 bedraagt de vergoeding maximaal 50% van het hierboven bepaalde onder *Algemeen normbedrag*.

Personen die in AWBZ-instellingen verblijven

Voor personen die in een AWBZ-instelling verblijven bedraagt de tegemoetkoming maximaal 50% van het hierboven bepaalde onder *Algemeen normbedrag*. Daarbij geldt dat dit volledig verstrekt wordt als tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van collectief vervoer.

Bruikleenauto

De tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van een bruikleenauto bedraagt € 180,00 per jaar.

Verhoging op basis van individuele omstandigheden

Op basis van individuele omstandigheden kan het aantal te reizen kilometers / zones c.q. normbedragen verhoogd worden naar een maximum van 150%.

Aanvullende vervoersvoorziening CVV

De aanvullende vervoersvoorziening CVV als beschreven in richtlijn 07.03-005 in paragraaf 7.3 onderdeel 6 is van overeenkomstige toepassing.

Combinatie met voorziening in natura

Indien een vervoersvoorziening in natura (m.u.v. een bruikleenauto) dan wel een financiële tegemoetkoming in de kosten van aanschaf of gebruik van een ander (niet in artikel 3:1 onder c van de WVG-verordening genoemd) verplaatsingsmiddel wordt verstrekt, kan een aanvullende tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van collectief vervoer worden verstrekt, waarbij in het vervoergebied Helmond geldt per gehandicapte vanaf het vertrekadres binnen het grondgebied van de gemeente Helmond maximaal 5 zones gesubsidieerd reizen tegen het geldende OV-tarief (€ 0,45 voor 1 opstapzone per rit + € 0,45 per OV zone), tot op jaarbasis maximaal 400 zones (inclusief de zgn. opstapzone).

Indien de gehandicapte geen gebruik kan maken van het collectief vervoer, geldt als aanvullende tegemoetkoming maximaal 50% van het hierboven bepaalde onder *Algemeen normbedrag*.

Juridische bronnen

Het bovenstaande volgt uit artikel 12 lid 2 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond. Dit is opgenomen als gemeentelijke bijlage G.2.

Richtlijn 07.04-008 Rolstoeltaxi

In deze richtlijn wordt een beschrijving gegeven van de gemeentelijke beleidsregels ten aanzien van het verstrekken van financiële tegemoetkomingen in de kosten van het gebruik van een rolstoeltaxi.

Juridische grondslag

[Artikel 2 WVG](#), [artikel 3 WVG](#) en [artikel 5 WVG](#)

Invulling richtlijn:

Om in aanmerking te komen voor een financiële tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van een rolstoeltaxi moet voldaan zijn aan de volgende voorwaarden:

1. Rolstoelvervoer middels collectief vervoer is niet mogelijk
2. Er is een medische indicatie voor het vervoer per rolstoeltaxi
3. Een financiële tegemoetkoming is de goedkoopst adequate voorziening.
4. Er is geen (andere) weigeringsgrond van toepassing

Let op: er geldt dus een primaat voor het collectief vervoer.

De financiële tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van een rolstoeltaxi bedraagt ten hoogste € 1.476,00 per jaar. Dit normbedrag wordt op basis van overlegging van nota's aangevuld tot maximaal 2000 te reizen kilometers op jaarbasis op basis van het commerciële rolstoeltaxitarief en

onder aftrek van het OV-tarief per km. Op grond van individuele omstandigheden kan dit bedrag worden verhoogd met maximaal 50%.

Het bovenstaande volgt uit artikel 12 lid 2 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond. Dit is opgenomen als gemeentelijke bijlage G.2.

Richtlijn 07.04-009 Medisch noodzakelijke begeleiding

In deze richtlijn wordt een beschrijving gegeven van de gemeentelijke beleidsregels inzake het verstrekken van vergoedingen voor medisch noodzakelijke begeleiding.

Juridische grondslag

[Artikel 2 WVG](#), [artikel 3 WVG](#) en [artikel 5 WVG](#)

Invulling richtlijn:

Er bestaat recht op een financiële tegemoetkoming in de kosten van medisch noodzakelijke begeleiding indien is voldaan aan de volgende voorwaarden:

1. Het inkomen van de gehandicapte is (na aftrek van de forfaitaire vrijlating van € 102,00 per maand niet hoger dan 1,5 maal het norminkomen.
2. De begeleiding tijdens het vervoer is medisch noodzakelijk.

De hoogte van de tegemoetkoming in de kosten van het vervoer van medisch noodzakelijke begeleiding bedraagt ten hoogste € 326,00 per jaar.

Het bovenstaande volgt uit artikel 3:2 lid 7 van de WVG-verordening en artikel 12 lid 3 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond.

Richtlijn 08.02-004 Sportrolstoelen

In deze richtlijn wordt aangegeven hoe het gemeentelijk beleid luidt ten aanzien van het verstrekken van sportrolstoelen.

Juridische grondslag

Niet van toepassing

Invulling richtlijn:

Er bestaat recht op een financiële tegemoetkoming voor een sportrolstoel indien is voldaan aan de volgende voorwaarden:

1. De gehandicapte beoefent aantoonbaar een bepaalde sport (lidmaatschap van een sportvereniging is derhalve vereist).
2. De gehandicapte is zonder sportrolstoel niet in staat tot uitoefening van die sport (artikel 4:2 lid 2 WVG-verordening).
3. Er is sprake van recreatieve sportbeoefening. Gehandicapten die speciale rolstoelen nodig hebben om topsport te kunnen bedrijven dienen door middel van sponsering of uit eigen middelen de nodige financiële middelen bijeen te brengen.
4. Er zijn geen algemene weigeringsgronden aanwezig.

De hoogte van de vergoeding voor een sportrolstoel bedraagt € 2.371,00 per drie jaar. Zie artikel 13 lid 3 van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond. Deze vergoeding is een financiële tegemoetkoming in de kosten van aanschaf alsmede onderhoud gedurende een periode van drie jaar (artikel 4:3 lid 2 WVG-verordening).

Richtlijn 08.02-008 Onderhoud, reparatie en verzekering van rolstoelen

In deze richtlijn wordt aangegeven hoe het gemeentelijk beleid luidt ten aanzien van het verstrekken van vergoedingen voor onderhoud, reparatie en verzekering van rolstoelen.

Juridische grondslag

[Artikel 2 WVG](#), [artikel 3 WVG](#) en [artikel 5 WVG](#)

Invulling richtlijn:

De hoogte van de financiële tegemoetkoming voor de kosten van onderhoud, reparatie en verzekering van rolstoelen is gelijk aan de werkelijke kosten met een maximum van:

- a. € 117,00 voor een handbewogen rolstoel;
- b. € 226,00 voor een elektrisch voortbewogen rolstoel en gesloten buitenwagen.

Het bovenstaande volgt uit artikel 13 lid 2 van het Besluit nadere regels voorzieningen gehandicapten Helmond (opgenomen als gemeentelijke bijlage G.2).

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

16 januari 2006
De gemeentesecretaris
Mr. A.C.J.M. de Kroon